

En Silvestre estava a punt de fer vint anys. Quan era un infant tenia la il·lusió d'arribar a ser mag, i això que en aquella època no n'hi havia gaires de mags. I des d'aquell moment no va parar mai d'entrenar-se. Tot i que ningú no li havia ensenyat l'ofici, l'exercia tan bé com els millors.

En Silvestre no tenia casa. Anava d'un lloc a l'altre com si fos el vent. Per poder anar més lleuger només duia la maleteta de mag. Perquè ningú no el robés, l'única roba que tenia era la que portava posada.

Dormia allà on l'arreglava la nit. I en des-
puntar el dia es posava en camí. Quan arribava a
un poble s'instal·lava a la Plaça de la Vila. Prepara-
va la taula plegable, hi col·locava els atuells i
començava a fer màgia.

La gent del poble no trigava gaire a acostar-s'hi. L'envoltaven per veure de prop les il·lusions que feia el jove mag. Al cap d'un moment tothom quedava impressionat amb l'habilitat del noi.

En Silvestre era capaç de fer desaparèixer un ram de flors, de convertir un bastó en un colom, de demanar a algú del públic que escrivís una paraula i endevinar-la sense que ell l'hagués vista abans...

